

สารของสมเด็จพระสันตะปาปาปอล ที่ 6

ในโอกาสเฉลิมฉลองวันสันติสากล

1 มกราคม 1971 / 2514

มนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องของเรา

มวลมนุษย์ แห่งปี 1971

ณ เสี้ยวเวลาแห่งประวัติศาสตร์โลก

เข็มเวลาชี้ไปยังจุดเริ่มต้นของปีใหม่ ปีนี้แหละ ที่เราปรารถนาจะกระทำพิธีเริ่มต้น ดังเช่นที่เราได้กระทำพิธีเริ่มต้นในปีก่อนๆ พร้อมทั้งกล่าวต้อนรับด้วยความรักและนำเสนอข่าวสารสันติภาพ

สันติภาพจงอยู่กับท่าน สันติจงมีแก่โลก

กรุณาฟังเรา มั่นค้ำค่า ใช้แล้ว ดังที่เคยปฏิบัติมา คำกล่าวของเรา คือสันติภาพ ซึ่งเป็นคำที่โลกกำลังต้องการอย่างรีบด่วน เพราะเหตุนี้เองสันติภาพจึงเป็นคำใหม่อยู่เสมอ

ณ รุ่งอรุณแห่งปีใหม่นี้ ให้เราเปิดตา สังเกตระเบียบแบบแผนของพฤติกรรมและเหตุการณ์ต่างๆ ไป ซึ่งมีผลกระทบต่อโลก ต่อพลเมืองโลก ต่อครอบครัวและแต่ละปัจเจกชน เป็นที่ปรากฏว่าความเป็นจริงเหล่านี้มีอิทธิพลต่อชะตากรรมของเราอย่างลึกซึ้งและโดยตรง เราแต่ละคนสามารถทำนายโชคชะตาที่กำลังเกิดขึ้น

ให้เราสังเกตระเบียบประการแรก อันที่จริงมันไม่ใช่ระเบียบ แต่เป็นสิ่งที่ไร้ระเบียบ ด้วยว่าเหตุการณ์ต่างๆ ที่เรานำมารวมไว้ ณ ที่เดียวกันนี้ กำลังชี้ให้เห็นว่า เรากำลังกลับไปสู่ความคิดและการกระทำ ซึ่งดูเหมือนประสบการณ์อันน่าสลดใจของสงครามได้เคยขจัดมันไปแล้ว เมื่อสงครามยุติ ทุกคนกล่าวว่า พอแล้ว แต่พอในเรื่องอะไร ในทุกเรื่องที่ทำให้เกิดการฆ่ามนุษย์อย่างป่าเถื่อน การทำลายล้างกันที่น่าใจหาย ทันทีหลังจากสงคราม ตอนที่เริ่มต้นยุคสมัยนี้ มนุษยชาติตระหนักทันทีว่า ไม่เพียงแต่ที่จะฝังคนตาย รักษาบาดแผล สร้างสิ่งต่างๆ ที่ถูกทำลาย ปฏิรูปและปรับปรุงพื้นพิภพของเราเท่านั้น แต่ต้องขจัดสาเหตุของการเผาผลาญบ้านเมืองให้หมดสิ้น เป็นแผนการชาญฉลาดที่จะแสวงหาสาเหตุและขจัดมัน โลกเรากลับมีชีวิตอีกครั้ง อันที่จริงดูเหมือนศักราชใหม่กำลังจะเริ่มต้น เป็นศักราชแห่งสันติภาพสากล [1] ที่ทุกคนพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงแบบถอนรากถอนโคน เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งใหม่ๆ นั่นคือมีการนำเสนอสู่ทางการปฏิรูปด้าน

สังคมและด้านศีลธรรมที่น่าอัศจรรย์ใจ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีการพูดถึงความยุติธรรม สิทธิมนุษยชน การช่วยให้ผู้อ่อนแอดีขึ้น การอยู่ด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผน การร่วมมือกันที่เป็นระบบ และการเป็นหนึ่งเดียวกันระดับโลก มีท่าทีที่สำคัญๆ เกิดขึ้น อาทิเช่น ผู้ชนะให้ความช่วยเหลือผู้พ่ายแพ้ มีการสร้างสถาบันใหญ่ มีการจัดระบบในโลกด้วยหลักการของความเป็นหนึ่งเดียวที่มีประสิทธิภาพ และความเจริญรุ่งเรืองที่ไปพร้อมๆ กัน ในที่สุดดูเหมือนมีการวางแผนที่จะสร้างหนทางไปสู่สันติให้เป็นเสมือนหนึ่งเงื่อนไขที่สำคัญและเป็นปกติของชีวิตในโลก

ถึงกระนั้น หลังจากความเจริญก้าวหน้าด้านวัตถุที่ดูงดงามเป็นเวลา 25 ปี เราเห็นอะไรบ้างก่อนอื่นหมด เราเห็นว่ายังมีสงครามรุนแรงที่ตรงนี้ตรงโน้น และดูเหมือนกำลังระบอบไม่อาจเยียวยา และมีท่าทีที่จะขยายและเลวร้ายขึ้น เราเห็นว่าทางเลือกปฏิบัติทางศาสนา เชื้อชาติ และทางสังคมดำเนินไปอย่างต่อเนื่องในหลายๆ แห่ง เรายังเห็นทัศนคติแบบเก่าๆ กลับมาอีก นั่นคือมนุษย์ยังขัดตนเองด้วยเงื่อนไขชีวิตเช่นในอดีต เริ่มต้นด้วยจิตวิทยา แล้วตามด้วยการเมือง ปีศาจในอดีตหวนกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ความสนใจในเศรษฐกิจกลายเป็นยอดปรารถนา เกิดการเอารัดเอาเปรียบผู้อ่อนแออย่างง่ายดาย สิ่งเหล่านี้กลับมาอีก [2] มีความเกลียดชังระหว่างชนชั้น [3] และการทำสงครามระหว่างชนชั้น เกิดขึ้นทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอีกครั้งหนึ่ง การต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงและอำนาจทางการเมืองย้อนกลับมาอีก เกิดความขัดแย้งระหว่างความทะเยอทะยานที่เป็นศัตรูกัน ความขัดแย้งที่มีรากมาจากอคติเรื่องเชื้อชาติและลัทธิอุดมการณ์ต่างๆ อาชญากรรมและความรุนแรงที่กำลังครุกรุ่น โดยที่ไม่ใยดีต่อการผลาญทำลายที่อาจเกิดขึ้น สันติภาพจึงเป็นเพียงแค่ว่าความคิดที่จะสร้างความสมดุล ระหว่างพลังที่เต็มด้วยอำนาจกับการใช้อาวุธที่น่าสะพรึงกลัว ผู้คนรู้สึกหวั่นไหวด้วยความกลัวเกรงว่า ความไม่รอบคอบที่ก่อให้เกิดภัยพิบัติ จะทำให้เกิดหายนะร้ายแรงและไม่อาจควบคุมได้ อะไรกำลังเกิดขึ้น เรากำลังไปไหนกัน มีอะไรผิดพลาดเกิดขึ้น หรือมีอะไรขาดหายไป เราจะยกเลิกความคิดว่ามนุษย์เราสามารถทำให้เกิดสันติภาพที่ยืนยงและถูกต้องได้หรือ เราจะ**ปฏิเสธ**บทบาทที่จะปลุกฝังความหวังและความคิดอ่านต่อสันติภาพ ลงไปในการให้การศึกษาแก่ชนรุ่นใหม่ที่เชื่อหรือ [4]

โชคดีที่เรายังมีชุดความคิดและความเป็นจริงอีกชุดหนึ่ง นั่นคือสันติภาพที่ยังก้าวหน้าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น สันติภาพยังก้าวเดินต่อไป แม้จะขาดการต่อเนื่อง มีความไม่สม่ำเสมอและความยุ่งยากมากมาย สันติภาพยังก้าวเดินต่อไป และกำลังปรากฏให้เห็นในโลกที่ยังไม่อาจเอาชนะได้ในบางเรื่อง มนุษย์ทุกคนสำนึกดีว่า สันติภาพเป็นสิ่งจำเป็น มันทำให้ความก้าวหน้าด้านศีลธรรมของมนุษยชาติมีชีวิตชีวา ซึ่งจะนำไปสู่เอกภาพที่ไม่อาจปฏิเสธได้ เอกภาพและสันติภาพจะเป็นที่

น้องกัน เมื่ออิสรภาพรวมทั้งสองเข้าด้วยกัน ทุกคนคิดว่าสันติภาพมีประโยชน์ มันสามารถเอาชนะความเหลวไหลของสงคราม ที่มีผู้คนที่คิดว่าดีในตัวของมัน และเชื่อว่ามันเป็นวิธีการเดียวที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อขจัดข้อโต้แย้งของมวลมนุษย สันติภาพช่วยก่อให้เกิดเครือข่ายความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่ใกล้ชิดกันขึ้น โดยเฉพาะในขอบข่ายของวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การค้า การกีฬาและการท่องเที่ยว เราต้องดำเนินชีวิตอยู่ด้วยกัน และเป็นการดีที่เราจะต้องรู้จักเคารพและช่วยเหลือกัน และกัน การประสานเชื่อมโยงกันโดยเบื้องต้น กำลังปรากฏขึ้นในโลก สิ่งต่างๆ เหล่านั้นต้องการสันติภาพ ความสัมพันธ์ระดับนานาชาติกำลังได้รับการพัฒนาอย่างไม่หยุดหย่อน ซึ่งเป็นสมมติฐานและรับประกันว่าความปรองดองบางประการจะเกิดขึ้น สถาบันนานาชาติระดับใหญ่และระดับพหุภาษาชาติปรากฏว่าจะเป็นไปได้ อันจะเป็นบ่อเกิดของการอยู่ด้วยกันอย่างมีสันติของมวลมนุษย ซึ่งจะนำไปสู่ความสมบูรณ์ต่อไป

บรรยากาศที่ซอมนั้น มีปรากฏการณ์ที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่หัวใจรู้สึกใกล้ชิดมากที่สุด กล่าวคือสันติภาพ และดูเหมือนว่าเราต้องสังเกตปรากฏการณ์ที่ละอัน ให้เราบ่อนคำถามสองชั้นต่อภาพปรากฏก่าวมซึ่งมี 2 ด้านตามที่มีอยู่ในโลกขณะนี้

ทุกวันนี้ ทำไมสันติจึงถอยหลัง

และทุกวันนี้ ทำไมสันติจึงก้าวหน้า

จากการวิเคราะห์ต่างๆ จะมีสาระสำคัญอะไรบ้างปรากฏออกมา ทั้งในด้านลบ และในด้านบวก สาระสำคัญนั้นก็คือ **คน** อยู่นั่นเอง ในกรณีแรกคนถูกทำให้ต่ำลง ในกรณีที่สองคนถูกยกขึ้นให้เราพยายามใช้คำหนึ่งที่ดูจะก่าวม แต่เมื่อเราให้ความสำคัญที่ลึกซึ้งแก่มันแล้ว มันก็เป็นคำที่ให้ความสว่างและมีคุณค่าสูงสุด คำนั้นคือ "รัก" สำหรับมนุษย์คำนี้เป็นเสมือนหลักการสูงสุดสำหรับการจัดระเบียบแบบแผนบนแผ่นดินนี้ ความรักและสันติเป็นสิ่งที่อยู่จริงในลักษณะที่สัมพันธ์กัน สันติภาพเป็นผลผลิตของความรัก ความรักที่แท้จริง ความรักที่มีความเป็นมนุษย์ [5]

สันติภาพมี "ทางเลือกที่แน่นอน" ในระดับหนึ่ง นั่นก็คือมิตรภาพ หากเราต้องการสันติภาพ เราต้องยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างมิตรภาพบนพื้นฐานที่เป็นรูปธรรมมากกว่าการไม่มีความสัมพันธ์กัน (ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เป็นความสัมพันธ์ที่เติบโตและเป็นสิ่งจำเป็น) หรือมีความสัมพันธ์แบบที่สนใจต่อตนเอง (ซึ่งความสัมพันธ์เหล่านี้มักไม่แน่นอนและหลอกลวง) หรือเป็นเพียงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือเป็นไปตามธรรมเนียมปฏิบัติ (ซึ่งอาจกลายเป็นเหรียญสองด้านคือ ก่อให้เกิดสันติหรือเป็นการต่อสู้ก็ได้)

สันติภาพแท้จริงต้องสร้างขึ้นมาจากความยุติธรรม บนความสำนึกต่อศักดิ์ศรีของมนุษย์ที่ไม่อาจล่วงเกินได้ บนการยอมรับถึงความเสมอภาคที่ยั่งยืนและทำให้ผู้คนมีความสุข บนหลักการสำคัญของความเป็นภราดรภาพ กล่าวคือเคารพและรักมนุษย์แต่ละคน เพราะว่าเขาคือมนุษย์ คำนี้เป็นคำที่ทำให้รู้สึกชัดเจนนั่นเอง เพราะว่าเขาเป็นพี่น้อง เป็นพี่น้องของฉัน พี่น้องของเรา

ความตระหนักสำนึกถึงภราดรภาพสากล กำลังดำเนินไปอย่างน่าชื่นใจในโลกของเรา อย่างน้อยก็ในเชิงหลักการ

ใครก็ตามที่ทำงานเพื่อให้ความศึกษาและทำให้ชนรุ่นใหม่มองเห็นว่า มนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องกัน ผู้ที่กำลังสร้างรากฐานของสันติภาพ ใครก็ตามที่ปลูกฝังความคิดสาธารณะชนอย่างต่อเนื่อง ให้มีทัศนคติที่ดีต่อภราดรภาพ ผู้ที่กำลังทำให้เกิดวันเวลาที่ดีขึ้นสำหรับโลก ใครก็ตามที่มีความคิดเกี่ยวกับการพิทักษ์ผลประโยชน์ทางการเมืองซึ่งเป็นสิ่งที่สังคมกำลังต้องการอย่างยิ่ง โดยไม่กระตุ้นให้เกิดความเกลียดชังและการต่อสู้ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ผู้ที่กำลังทำให้มวลมนุษยชาติก้าวหน้าไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการคำนึงถึงความดีต่อส่วนรวม ใครก็ตามที่ช่วยให้เกิดการค้นพบในมนุษย์แต่ละคนถึงการมีชีวิตอยู่แบบเสมอภาค โดยไม่คำนึงถึงลักษณะพิเศษของเชื้อชาติ ชนเผ่า หรือด้านสรีระ บุคคลนั้นกำลังเปลี่ยนแปลงโลกจากความพึงพอใจในการแบ่งแยก ความเป็นปรปักษ์ การทรยศและการแก้แค้น ไปสู่สนามงานที่สำคัญในการสร้างความร่วมมือระดับประเทศ ที่ใดที่ความเป็นพี่น้องถูกเพิกเฉย ที่นั่นสันติภาพก็ถูกทำลาย ถึงกระนั้นสันติภาพเป็นกระจกเงาส่องให้เห็นถึงความจริง ความถูกต้องของมนุษยชาติในปัจจุบัน ซึ่งดีกว่าหายนะภัยต่อตนเองแต่ที่แล้่วๆ มา สันติภาพคือแนวความคิดสำคัญในการยกย่องความรักที่มีต่อมวลมนุษยชาติ ซึ่งทำให้ค้นพบว่าทุกคนเป็นพี่น้องกันและตัดสินใจที่จะดำเนินชีวิตฉันพี่น้อง

นี่แหละคือข่าวสารของเราสำหรับปี 1971 ที่ดังก้องเช่นเสียงที่เกิดขึ้นใหม่ในมโนธรรมของสังคมบ้านเมือง มันประกาศถึงคำปฏิญาณสิทธิมนุษยชนที่ว่า "มนุษย์ทุกคนเกิดมาในฐานะเป็นผู้มีอิสรภาพและเท่าเทียมกันทั้งในเรื่องศักดิ์ศรีและสิทธิ มนุษย์มีเหตุผลและมโนธรรมอยู่ในตนเอง มนุษย์จึงพึงปฏิบัติต่อกันและกันด้วยจิตตารมณ์ของความเป็นพี่น้องกัน" นี่คือนัยสำคัญสูงสุดที่บรรลุได้ด้วยการอบรมสั่งสอน ซึ่งเราจะต้องทำให้เสร็จ อย่าให้เราถอยหลังกลับ อย่าให้เราสูญเสียขุมทรัพย์แห่งการพิชิตนี้ ตรงกันข้ามให้เรามุ่งความสนใจที่มีเหตุผลและแน่วแน่ต่อคำกล่าวต้อนรับนี้ ซึ่งเป็นเป้าหมายความก้าวหน้าของมนุษย์ นั่นคือมนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้องของฉัน นี่คือนัยสำคัญที่มีอยู่แล้วและที่กำลังสร้างขึ้น มา เช่นนี้สันติก็จะบังเกิดขึ้นต่อทุกคน

สำหรับเราซึ่งเป็นพี่น้องร่วมความเชื่อในพระคริสตเจ้า สิ่งนี้เป็นเรื่องที่ถูกต้องอย่างพิเศษสุด และด้วยความพยายามอย่างยิ่ง ความชาญฉลาดของมนุษย์ก็สามารถบรรลุถึงความสำเร็จที่แม้

จะยากแต่มีเกียรติ เราผู้มีความเชื่อสามารถเพิ่มเติมการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้เกิดความ
แน่นอนชัดเจน (เพราะความสงสัยนานาชนิดอาจเกาะจับ ทำให้อ่อนแอและทำลายลงได้) ความ
แน่นอนนี้อยู่ในพระวาจาของพระคริสตเจ้า พระอาจารย์ของเรา ดังที่มีจารึกในพระวรสารว่า
"ท่านทั้งหลายเป็นพี่น้องของเรา" (มธ 23:8) เราขอสนับสนุนตามความสามารถที่จะนำไปปฏิบัติ
ได้ (ด้วยว่าในการปฏิบัติจริงๆ นั้น เป็นการยากมากที่จะทำตนเป็นพี่น้องสำหรับทุกๆ คน) เรา
สามารถปฏิบัติเช่นนี้ได้โดยยึดเอาคำสอนสำคัญของพระคริสตเจ้า เสมือนหนึ่งเป็นเกณฑ์
มาตรฐานของการปฏิบัติตน "ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด นี่คือ
ธรรมบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศก" (มธ 7:12) บรรดานักปรัชญาและนักบุญได้รำพึง
อย่างไรต่อพระวาจาดังกล่าว ซึ่งปลุกฝังบัญญัติสากลของความเป็นพี่น้องในการปฏิบัติตนของแต่ละ
คนเพื่อประโยชน์ดีงามต่อสังคม และดังนั้นในที่สุด เราก็อยู่ในฐานะที่จะต้องสรรหาเหตุผล
สูงสุดมาสนับสนุน นั่นก็คือความเชื่อที่ว่าพระเจ้าเป็นบิดาของมนุษย์ทุกคน ซึ่งจะต้องประกาศแก่
บรรดาศาสนิกทั้งหลาย ความเป็นพี่น้องระหว่างมวลมนุษย์ที่แท้จริงและที่ต้องปฏิบัติ เรียกร้อง
ความเป็นบิดาที่เหนือธรรมชาติ ซึ่งหลังไหลมาจากความรักและความเมตตาที่อยู่เหนือธรรมชาติ
ด้วย เราสามารถสอนความเป็นพี่น้องของมนุษย์ ซึ่งก็คือสันติภาพนั่นเอง โดยสอนให้ทุกคน
ยอมรับ รัก และภาวนาต่อพระบิดาในสวรรค์ เรารู้ดีว่าการเดินไปถวายเครื่องบูชาบนพระแท่นจะ
ถูกเพิกเฉย หากก่อนอื่นหมดเราไม่ขจัดอุปสรรคที่ทำให้เราคืนดีกับเพื่อนมนุษย์ออกไป (มธ 5:23
ถัดไป, 6:14-15) เราทราบดีว่า ถ้าเราเป็นผู้ส่งเสริมสันติภาพ เราก็จะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า
และเป็นผู้หนึ่งที่พระวรสารเรียกว่าเป็นผู้มีบุญ (มธ 5:9)

ศาสนาคริสต์จะหยิบยื่นพลัง การก่อให้เกิดผลและความมั่นใจที่จะทำให้ความเสมอภาคของ
ความเป็นพี่น้องและสันติบังเกิดขึ้นได้ขนาดไหน เมื่อเราได้พบว่าเส้นทางแห่งความเชื่อของเราได้มา
บรรจบกับความหวังและอารยธรรมของมวลมนุษยชาติ เมื่อนั้นเราจะยินดีสักเท่าไร

จากวาติกัน 14 พฤศจิกายน 1970

พระสันตะปาปาปอล ที่ 6

-
- [1] Cf. VERGIL, *Bucolicon IV*, 2: «magnus ab integro saeculorum nascitur ordo».
- [2] «... en acceptant la primauté de valeurs matérielles, nous rendons la guerre inévitable ...».
ZUNDEL, *Le poème de la sainte liturgie*, p. 76.
- [3] «... ci sono poche cose che corrompano tanto un popolo, quanto l'abitudine dell'odio».
MANZONI, *Morale cattolica*, I, VII.
- [4] On the evils of war, cf. SAINT AUGUSTIN, *De Civitate Dei*, XIX, 7: «... whoever tolerates them and thinks of them without anguish of spirit, is much more despicable in his belief that he has found satisfaction, for he has lost even his human feeling: et humanum perdidit sensum».
- [5] Cf. *Summa Theologica*, II-II, 29, 3.

